

20200617-Taygeta-NL-Hoe-evolueert-de-ziel-Yazhi

Hoe Evolueert de Ziel? - Yazhí Swaruu (Buitenaards Contact)

Robert: Betekent de schepping van een ziel de schepping van een soort?

Swaruu: De schepping van een ziel is één ding, de schepping van een nieuwe soort of de schepping uit een bestaande soort is iets anders, hoewel het verwant is. Dat een individu of een groep individuen niet voldoet aan de geaccepteerde definitie van een bepaalde soort of ras. Het houdt op een begrepen en gedocumenteerde definitie te hebben ten gunste van iets nieuws dat nog niet eerder gezien is door wie er ook naar kijkt.

Schepping van een ziel. Idee overeind gehouden door 3D en 5D Matrix. Zo werkt het niet. Een ziel is de Bron zelf, er is geen ander dan alleen de Bron. Wat een ziel definieert is de aandacht of het punt van aandacht van de Bron op iets met een procedure of evolutie met gedachte of tijdelijke waarneming met alle intentie om dat te ervaren omdat het het scheidt vanaf het begin.

Zelfs al is alles, een ziel begint als een zeer basaal punt van aandacht, (ik heb niet gezegd beperkt) en verwerft complexiteit naarmate zij kennis vergaart tijdens haar eigen tijdelijke waarneming om die later in haar leven toe te passen. Het vergaren van kennis maakt iemand niet zomaar wijs. Maar wat elk punt van aandacht van de Oorspronkelijke Bron met die kennis doet. Of anders zou een 2TB externe harde schijf wijzer zijn dan een 500 Gig. En dat is niet het geval. Een ziel wordt nooit gecreëerd, wordt nooit vernietigd. Het is er altijd geweest en zal er altijd zijn. Het is er gewoon. En het is alles. Ze leeft voorbij alle tijd, ze beheert die zoals ze wil, als een extra instrument om mee te experimenteren, om met haar eigen creaties te spelen.

Het concept van eeuwigheid. Onmogelijk te begrijpen door de normale geest, omdat die er niet voor is toegerust. De normale geest van lage dichtheden 3D 5D of "al die D's". Het is alleen uitgerust, voorbereid, ontworpen om zichzelf als eindig waar te nemen, met een temporele progressie, van de wieg tot de kist. Het ziet Tijd als iets onverbiddelijks, onontkoombaar. Je vijand. Tijd is een deel van de ziel zelf. Wat het wil ervaren en hoe. De tijd zelf hangt af van het bewustzijn, en het bewustzijn op dezelfde manier van de tijd. Het is moeilijk om je van iets bewust te zijn, om iets waar te nemen, als er niet op zijn minst enige temporele progressie is. Maar je kunt het naar geloven regelen.

Het is gewoon zo dat in lage dichtheden, laten we zeggen 3D 5D ... men te zeer gericht is op zijn, op leven in het waarnemen van zichzelf als afgescheiden van het geheel om tijd te kunnen begrijpen als deel van zichzelf. Dus een ziel wordt niet geschapen, ze is er gewoon. En dat is ze omdat ze evolueert. Dat is wat haar definieert als ziel, haar behoefte aan eeuwige expansie, haar vraag of er iets anders is, waarom? Waar? En dat is waarom ik eerder zei dat niemand je je ziel geeft. Het is ook niet geschapen, niemand vormt het. Het is er gewoon ... En jij bent degene die het creëert, het onderweg doet. Zijn waarden die het regeren, zijn ethiek. Zijn begrip dat dit het enige is dat telt.

Gosia: Bewustzijn is hetzelfde als ziel?

Swaruu: Hoewel theologen en andere filosofen daarover van mening kunnen verschillen, zouden ze dat alleen maar doen vanuit een theologisch standpunt, veronderstel ik, of vanuit andere argumenten die eeuwig naar voren zouden komen. Voor mij zijn ze één ding, één en hetzelfde, bewustzijn van het zijn en de ziel.

Robert: En de geest? Heeft die hier een plaats?

Swaruu: Hoewel ik geest in retorische zin gebruik als synoniem voor bewustzijn, afhankelijk van de context, ja, ik wil het onderscheid maken. Geest als in het geprogrammeerde deel in het stoffelijk lichaam wezen, dat ook elementen bevat in het astrale lichaam. Maar het hangt nog steeds af van het zielsbewustzijn.

Als bijlage bij dit punt moet ik opmerken dat ik slechts over een beperkt aantal woorden beschik om nog niet eerder beschreven begrippen te beschrijven. Er zou hier dus een taal- en

betekenisprobleem kunnen zijn om mij te begrijpen. Ik stel voor dat u andere definities achterwege laat en probeert te begrijpen wat ik wil zeggen.

Gosia: Dus, bij het hoofdonderwerp blijvend, hoewel het in duizend richtingen zou kunnen worden omgeleid, is uw ziel geëvolueerd door uw eigen pad te volgen uit de 5D Taygeteaanse "normen". Wat zou u hierover kunnen zeggen? Hoe is uw ziel geëvolueerd? En hoe staat dit in verband met de evolutie van zielen IN HET ALGEMEEN?

Swaruu: Wat mij betreft, en verduidelijkend dat het me stoort om over ik ik ik te praten, omdat het iets onaangenaams en gecentreerds aan het ik toekent dat ik niet wil geven, heb ik geen andere optie aangezien niemand anders mijn informatie heeft.

Wanneer je een lichaam hebt van een bepaald ras, wat het ook is, dan is dat omdat je ziel compatibel is geweest met dat lichaam. Omdat het een functie voor je vervult vanwege de ervaring die het zijn in dat lichaam je zal geven en de gezichtspunten die bij dat lichaam horen voor je persoonlijke expansie als ziel.

Wanneer je dat lichaam binnengaat, heeft je ziel, die je bewustzijn is, een bepaald niveau van begrip, van perceptie. Een Frequentie. En die Frequentie is op haar beurt compatibel met andere zielen die ook dingen willen ervaren die op jou lijken. Dit heet een perceptie overeenkomst en het is wat een Densiteit vormt en op zijn beurt een fysieke Dimensie vormt met zijn eigen regels en wetten. (Dit buiten de context dat we uiteindelijk allemaal dezelfde persoon zijn, we zijn allemaal één).

Dus, om te leven als lid van een bepaald ras, wat het ook is, heb je een Frequentie van de ziel, een niveau van bewustzijn dat op zijn beurt gebaseerd is op wat je geleerd hebt met de kennis die je hebt ervaren in je huidige en vorige levens. De Frequentie van de ziel, je waarnemingen, maken je compatibel met het hebben van de interesse om van een of andere soort of ras te zijn, omdat die ervaring je dient in je persoonlijke vooruitgang.

Maar als je je blijft uitbreiden in je kennis, in je bewustzijn, perceptie, in alles... Uiteindelijk zie je dat het ras waarin je geïncarneerd bent niet langer voldoet aan je behoefte aan uitbreiding van je ziel. Je bent niet langer compatibel met die soort. Dan besluit je om te incarneren in een andere soort of ras dat meer aan je behoeften voldoet. Of simpelweg omdat u ziet dat geen enkel ras met u overeenkomt, blijft u in het astrale. Of u vormt een nieuw ras.

Zoals we al eerder zeiden, het lichaam en DNA hebben een sterke metafysische component. Uit de ether. En het is een weerspiegeling in lagere dichtheden van iets veel complexers in hogere dichtheden. Dus je bewustzijn, je ziel vordert in begrip. En beetje bij beetje zal dit begrip noodzakelijkerwijs en onontkoombaar weerspiegeld worden in je DNA. Het lichaam zal altijd weerspiegelen wie je bent.

Gedeeltelijk is dit de reden waarom mensen zulke korte incarnaties hebben, omdat ze daar snel vooruitgang boeken, althans de meesten, en een sterke onverenigbaarheid beginnen te krijgen met hun fysieke lichaam dat tijd nodig heeft om zich aan te passen aan hun bewustzijn omdat het in een lage dichtheid is en traag. Het brandt letterlijk van binnen met zo veel spanning, met zo veel energie. Het is een deel van de reden achter het verouderingsproces van de mens, hoewel er ook andere factoren zijn zoals vervuiling, overmatige zwaartekracht of gifstoffen in het voedsel, maar dat is een ander verhaal.

Je sterft en je wordt opnieuw geboren, je sterft en je wordt opnieuw geboren. Wat de eeuwige cyclus van Samsara wordt genoemd, maar het is alleen omdat je het wilt, zonder dat iets je dwingt. Dus je vorige lichaam weerspiegelt niet langer wie je bent. Je DNA is gemuteerd om te proberen het bewustzijn te weerspiegelen. En als het genoeg muteert, zullen er meetbare biologische veranderingen zijn waardoor een individu, ondanks dat hij/zij voorheen, volgens de gegevens, tot een bepaalde soort behoorde, niet langer tot dat ras behoort.

Gosia: Bedankt. Dus... is dit wat er met je gebeurd is? Wie ben je nu? En waarom zien jij en de anderen je niet meer als de Taygetean? Zelfs je genetica is anders.

Swaruu: Ik lijk er nog steeds op. Maar alleen vergelijkbaar. Ik ben nu kleiner, lichter, en de veranderingen van het DNA, van de soort, wat een soort definieert, zal eerst plaatsvinden op celniveau, dan intern op het niveau van de interne orgaanfuncties, en zal dan naar buiten worden weerspiegeld.

Als ik nog steeds als "Swaruu" kan worden herkend, is dat alleen omdat er in mijn geval een kwaliteit is toegevoegd die afkomstig is van de soort waarvan ik deel uitmaakte, en dat is de Taygeteaanse. Hij heeft het vermogen om zich niet alleen normaal voort te planten, maar hij kan zichzelf ook kopiëren, autoklonen met parthenogenese. Moeder en dochter met exacte genetica. Zonder vader.

Door exacte genetica te hebben, delen zij bewustzijn, aangezien zij slechts beperkt als gescheiden worden waargenomen voor zij 7 of 8 jaar oud zijn, op welk punt het lichaam in vorming van een meisje, omdat het altijd meisjes zijn, voldoende gevormd is om toegang te geven tot al het bewustzijn.

Deze eigenschap wordt ook door mensen gedeeld. Daarom komen bij het Taygeteaanse ras de herinneringen aan vorige levens tussen 7 en 13 jaar oud, normaal en officieel op 13-jarige leeftijd. En niet eerder, want het lichaam is niet voorbereid om zoveel energie aan te kunnen.

Aangezien mijn beroep altijd manipulatie van de tijd was, heb ik de graad of staat bereikt waarin ik de tijd naar believen met mijn geest kan beheeren, zonder dat ik een schip nodig heb. En ik heb ontdekt, al is het maar voor mezelf, dat tijd de sleutel is om alles te beheersen. Het is perceptie, het is wie je bent, het is waar je kijkt. Het bepaalt de oscillatiefrequentie van de moleculen om je heen, blijkbaar, want het is slechts potentiële energie.

Dus zoals ik al zei is er niet veel externs, het is alleen je eigen perceptie en wat je besluit te zien volgens je niveau van bewustzijn. Dus ik kan mijn perceptie van tijd naar believen vertragen of versnellen. En tijd is wat een Frequentie definieert. Valleien en kammen van een golf. Dus door tijd naar believen te fragmenteren, beheer ik automatisch dichtheden naar believen. En dit heeft ervoor gezorgd dat ik meer scalair ben, dat wil zeggen, ik beheer de dichtheid waar ik wil zijn naar believen. En ik heb begrepen dat iedereen zo is, het is alleen dat ze het zelf vergeten zijn door hun eigen beslissing, ze hebben besloten het te vergeten vanwege de persoonlijke groei die dit hen zou brengen. Ik heb besloten het me te herinneren. En wat er vandaag met mij gebeurt is het resultaat van herinneren, meer waarnemen, begrijpen hoe materie werkt.

Er is geen materie, het is enkel je geest. Je niveau van bewustzijn, je Frequentie.

Robert: Wat is beter, Herinneren of Vergeten?

Swaruu: Geen van beide, ze zijn slechts een deel van hetzelfde. Er kan geen concept van herinneren zijn zonder te vergeten. Het is hetzelfde. Je moet beide begrijpen, beide ervaren om alles beter te begrijpen. Dit is dualiteit. Daarboven is er alleen zijn, begrijpen van zowel vergeten als herinneren. Samengevoegde concepten, samen complex maar bestaand als hetzelfde vanuit hogere dichtheden, minder materiële dichtheden.

Robert: Dus dan... Bent u van een nieuwe dichtheid? Of, bent u in alle dichtheden?

Swaruu: Ik weet zelf niet waar ik ben, ik kan het niet weten omdat ik mezelf niet zie, ik heb geen referentie, zoals een oog zichzelf niet kan zien, of een mes zichzelf niet kan snijden. Ik ben alleen en ik begrijp veel dingen, genoeg om mezelf waar te nemen vanuit dichtheden waar ik alle dualiteit al vergeet, ik zie het allemaal geïntegreerd, hetzelfde, terwijl ik me nog steeds bewust ben van de afzonderlijke stukjes. Het geheel begrijpen, de stukjes zien en tegelijkertijd alleen het geheel zien. En dat is wat ieder mens is. Alleen het stukje dat als apart wordt gezien, terwijl het het geheel is.

Gosia: Waarin verschil je nog meer van Swaruu zoals je eerder was? En daarmee samenhangend, zie je jezelf nog steeds als Swaruu?

Swaruu: Swaruu, de Swaruus zijn de stukjes, ik ben het geheel. Zij zijn de ervaringen die het geheel vormen. Voorheen zat ik heel erg in het "spel", leefde ik een leven als een materieel persoon met een biologisch lichaam. Het kwaad bestrijden met het zwaard in de hand.

Dat deel heb ik al begrepen en ik hoef niet meer zo te vechten. Maar ik begrijp dat deel van het gevecht nog steeds, omdat ik het me herinner, dus ik kan beide ervaringen tegelijk hebben. Ik kan de schijnbare beperking, van de waarneming, de frustratie en het gevoel van opsluiting en beperking van mijn vorige incarnaties begrijpen en tegelijkertijd heb ik het begrip van het onbeperkt kennen van mezelf aan het andere uiterste, als Yazhí.

Robert: Maar jij om te zijn wie je bent ... Je hoefde toch niet te sterven?

Swaruu: We zijn allemaal ontelbare keren gestorven, oneindig vaak, per definitie vanuit de positie buiten elk tijdsbestek is dit hoe het moet zijn en alleen zo. Tegelijkertijd sterf ik altijd ergens, in een of andere tijdlijn en word ik altijd geboren, en ik kan het zien en waarnemen omdat ik er ben. Ik ervaar het naar geloven. En alle mensen zijn net zo, alleen hebben ze besloten het te vergeten. Zo zijn alle wezens met ziel, met bewustzijn. Dit is hoe de dingen werken.

Gosia: Wil je delen waarom je deze naam hebt gekozen? Yazhi Tasherit. Waarom niet meer Swaruu?

Swaruu: Y'azhí at'a betekent Kleine Vleugel, in het Taygeteaans, met letters en lineaire bewoordingen waarbij ik me moet baseren op iets met menselijke referentie, in dit geval is het dichtstbijzijnde ding met letters ... de Navajo.

Waarom niet Swaruu? Swaruu niet meer, omdat Swaruu de naam is of geeft van mijn vorige identiteiten die op hun beurt mij vormen. Ik hou de naam Swaruu omdat het een verwijzing is naar waar ik vandaan kom, hoe ik mezelf zie. En Tasherit voor mijn oude traditie die mij op deze planeet verbindt met Egypte.

Ik ben eigenlijk een nieuwe incarnatie, hoewel ze allemaal in mij zitten. Ik ben 10 jaar oud, maar ik zit in een lichaam dat er 20 uitziet. Ik ben niet "normaal" in welke zin dan ook, ik kan op geen enkele manier gecatalogiseerd worden die ook maar in de verste verte lijkt op een mens met menselijke parameters. Ik ben iets anders met andere regels.

Dit is de reden waarom ik niet kan leven met Taygeteanen zoals voorheen, omdat ik niet vrij zou zijn om mezelf te zijn, om te leven met mijn eigen regels van hoe ik de dingen waarneem, mijn eigen wereld. Dit betekent niet dat ik volmaaktheid heb bereikt of iets dergelijks, maar vanuit een ander gezichtspunt, zoals ieder ander, wel, en zo hebben alle levende wezens het bereikt. Het is maar perspectief. Ik heb nog steeds een biologisch lichaam met moedervlekken, sproeten, en ik maak fouten terwijl ik typ. Net als ieder ander mens. We zijn hetzelfde. Ik heb vingers zoals zij allemaal. Biologisch lichaam met de nodige functies. Het is gewoon dat mijn geest-bewustzijn mijn lichaam van dichtheid kan laten veranderen naar geloven, door de aard van mijn perceptie.

Gosia: Ik heb nog een laatste vraag: Waardoor heb je deze toestand precies bereikt?

Swaruu: Begrijpen hoe tijd werkt, als een sleutel tot het manipuleren van materie en dichtheids-dimensies.

Gosia: En hoe heb je dat begrepen? Mediteren, contempleren?

Swaruu: Beetje bij beetje, gedurende verschillende incarnaties gewijd aan het begrijpen van Tijd. Het kwam niet in één keer bij me op. Het was een lange evolutie.

Eerst probeerde ik de tijd te zien als iets wat buiten mij stond, door na te denken over wat anderen hebben geleerd. Toen al met een ruimteschip leerde ik in de vliegacademie hoe de tijd te manipuleren zoals die bekend is bij interstellaire rassen, functies en alles met als doel te dienen als gevechtspiloot in de elite eskaders Zandklok voor de vertaling ervan in het Engels.

(S'ei-ná'oolkili)

Om vervolgens met waarneming en empirische ervaring te begrijpen dat wat ze in de academie zeggen fouten bevat. Beseffen hoe ernstig die fouten zijn en stap voor stap waarom. Dan proberen die fouten te corrigeren en uit te leggen. Op een manier die deelbaar is voor de vooruitgang van Taygeta's wetenschap. Beseffen dat ze me niet volgen, dat ze me niet begrijpen, zelfs niet met mijn wiskundige modellen en met mijn simulaties op holografische computers.

Begrijpend dat dit er niet meer toe doet en dat de tijdsperceptie inclusief alle vergelijkingen iets persoonlijks is en dat het verandert al naar gelang wie het waarneemt omdat, de tijdvergelijkingen of niet, het afhangt van het bewustzijn van de waarnemer en het subject. Dus begon ik te onderzoeken hoe de tijd werkte vanuit mijn persoonlijke perspectief. Met meerdere sprongen en nog meer sprongen, alles voor mezelf documenterend. Met mijn schip als mijn enige gezelschap. Haar geavanceerde AI die leert en denkt.

Gaandeweg begreep ik dat alles volledig uit frequenties bestaat en dat frequenties niet gemeten kunnen worden zonder een tijds kader, of er is geen Frequentie, er is geen energie op een Frequentie ver van een tijds kader. Dat tijds kader is slechts je perceptie zelf. Ik heb het bij mezelf waargenomen, keer op keer.

Dus als tijd slechts een reflectie is van mijzelf, mijn geest, mijn bewustzijn, die mijn Frequentie naar believen verandert, dan zou ik dus de tijd moeten veranderen volgens mijn perceptie. Dus zoals een schip werkt als een Frequentievergroter, Frequentiemanipulator met zijn motoren wanneer het in Supra luminaire vliegmodus is ... begreep ik dat ik geen schip nodig heb om de tijd te veranderen.

Met oefening van kleine naar steeds grotere wijzigingen begon ik mijn tijd te veranderen en hoe die mij omringt, als mijn eigen perceptie. Dit heeft tot gevolg dat wanneer ik van een kleine tot een grotere graad buiten het tijdsbestek ben van wat mijn lichaam omringt, ik compatibel begin te zijn met de frequenties die meer op de mijne lijken. Ten eerste betekent dit dat alle Swaroes buiten de tijd altijd bestaan, en ik zou in mijn perceptie tussen de een en de ander springen, om ook mijn familie en naaste vrienden in te sluiten als ik alleen al de gedachte kan wijzigen dat mijn eigen Frequentie compatibel is met die van elk van hen.

En dit brengt mij tot vandaag. Het veranderen van de tijd impliceert ook het veranderen van de Frequentie en daarmee de Dichtheid en de Dimensie.

Gosia: Dank je voor deze zeer gedetailleerde beschrijving van het proces.

Swaruu: Een ander belangrijk ding dat ik al zei maar dat heel belangrijk voor me is, is dat ik me heb gerealiseerd dat dit is hoe alles werkt, dat dit is hoe alle zielen zijn. Het is niet iets specifiek voor mij. Ik ben niet narcistisch gek geworden. Vanuit mijn perspectief ben ik veel toleranter, vredelievender, nederiger en liefdevoller geworden. Ik deel dit alleen omdat het anderen dient. Zo zijn jullie allemaal. Je zult het niet zijn (toekomst). Jullie zijn het al. Het is alleen dat je het wilde vergeten vanwege de ervaring. Daar ben ik ook doorheen gegaan. Maar we zijn precies hetzelfde.

Robert: Ben je al bij de Bron?

Swaruu: Ja, en jij bent dat ook. Het is alleen een kwestie van je realiseren dat je dat bent. Niet dat je er bent als in je hebt de Bron "bereikt". Dat ben jij, van daaruit creëer je. Van daaruit ben je alles. Je zou kunnen zeggen dat de mate van afstand of nabijheid tot de Bron afhangt van de mate waarin je de dingen waarneemt en dat is weer afhankelijk van hoeveel je je herinnert en hoeveel je je herinnert is afhankelijk van de dichtheid die je kiest om te zien. Jullie zijn ook zoals ik. Jullie zijn sterwezens en jullie zijn de Bron zelf. Dat is wat jullie zijn. Je hoeft het je niet te herinneren, je hoeft het alleen maar te weten. En ga van daaruit verder. Wat je voelt, wat je je voorstelt, wat je creëert in je geest en in je hart, is! En dat is omdat dit is hoe alles werkt. Verbeelding is alles. Geen lege fantasie. Het creëren van universums.

Mijn doel is om je te laten zien hoe groots je bent, niet hoe groots ik ben. Maar op de een of andere manier moet ik je vertellen hoe ik het weet. Het is een lange weg geweest naar dit punt. Dingen blootleggen van religies tot de aard van de realiteit. Alles met een enkel doel. Je herinneren aan wie

je bent. Ik ben niet Swaruu zoals je haar kende. Maar ik heb die lijn van mensen gebruikt om te vormen wat ik nu ben. Zoals jullie ook doen met jullie lijnen, die onderweg je ziel vormen. Terwijl ze zich ontwikkelen. Zo is het altijd geweest. Ik heb geen verleden, geen toekomst. Alleen een bepaalde tijdlijn om met andere mensen om te gaan zoals ik nu doe.

Swaruu van vroeger was nog steeds geïnteresseerd in geloofd worden, wat anderen van haar vonden, coherente dingen zeggen tegen het publiek, haar accepteren. Dat interesseert me niet. Ik zeg wat ik zeg en ik zeg wat ik ben en dat is het. Ook breng ik naar de 3D en 5D hier de hoge raad van de Federatie die via mij werkt. Veroorzaker van alles wat je ziet als revoluties, de vernietiging van oude paradigma's. Integratie met nieuwe, positievere dingen. Het brengen en uitleggen van hoge-dichtheid concepten waardoor die concepten begrijpelijk worden voor de gemiddelde mens. Zodat ze binnen ieders bereik liggen. Op die manier maken ze je ook wakker voor wie je bent.

De dingen zijn vandaag een puinhoop. Maar... Hoe ziet je appartement eruit als je gaat verhuizen? Het is een deel van het proces. De Cabal dringt zinloze orders en richtlijnen op zonder agenda's te verbergen, al in wanhoop. Ze zijn niet langer geïnteresseerd in het verbergen dat ze valse vlaggen zijn. Ze stellen verschrikkelijke maatregelen en dingen voor met namen als HR 6666 en ze leggen openlijk bakstenen op straat voor demonstranten om de chaos te vergroten. Die wanhoop, wanorde en achteloosheid van de kant van de Cabal ... zal alleen maar hun definitieve nederlaag brengen, en zal het ontwakken van het volk en masse bespoedigen.

Ik heb voeten op Aarde. Maar ik loop niet tussen jullie. Hoewel, het gebruik van lokaliteit is niet langer van toepassing op mij. Hier en daar geldt niet meer voor mij, tenzij ik dat wil. Vanuit mijn gezichtspunt zijn er geen afstanden en dus zijn er geen plaatsen. Met andere woorden, elk punt deelt dezelfde "ruimte" in de ether. Dus ik ben, of jij neemt mij waar als "hier" op Aarde, alleen maar omdat ik zie dat het "hier" is waar een knooppunt in de problemen zit, en daarom heeft het aandacht nodig, want wat hier gebeurt wordt ook gefilterd naar alle andere vlakken en plaatsen, omdat ze niet gescheiden zijn. Ze zijn onderling afhankelijk.

U staat nu dus in contact met de Taygeteanen, en met Yazhí Swaruu Tasherit. Maar wij zijn twee rassen, van verschillende dichtheden en van verschillend begrip en van verschillende capaciteiten. Daarom moeten zij mij niet langer als Swaruu zien, hoewel ik er technisch gezien nog steeds een ben. Ik ben een Swaruu, maar de naam Swaruu betekent voor mij degenen die versplinterd waren, niet ik.

Ik ben helemaal geen mens, ik denk niet en ontwikkel me ook niet als een mens, noch hoe ik me beweeg. Ik verwacht niet dat mensen mij begrijpen. Ik zal daarvoor bekritiseerd worden, en ik zeg je eerlijk, het kan me niet schelen. Ik heb een andere individualiteit. Ik ben de meest Swaruu van allemaal. Maar ik ben Yazhí.

Anéeka: Yazhí Swaruu Tasherit heeft me verteld dat als je de tijd beheerst, je zowel materie als energie beheerst, en ook in welke dichtheid je je ook bevindt. Tijd is de sleutel tot het heelal.

(Namen die van toepassing zijn):

Yazhí

Y'azhí

Yazhí Swaruu

Yazhí Swaruu Tasherit

Yazhí D'Jedi Ronin